

SLÆGTS

FAMILIEMEDDELELSER FOR STORGAARDSLÆGTEN

NYT

Nr. 4.
Februar 1951
3. årgang

Slægtsfesten i Århus

blev ikke så vellykket, som det derværende udvalg havde håbet og ventet, skønt tilslutningen var både stor og god. Skylden herfor må alene tillægges værtinden på "Ørnereden", som på trods af alle aftaler så fuldstændig svigtede sin pligt og det ansvar, hun havde påtaget sig. Udvalget havde personlig gentagne gange, sidst 10 dage før festdagen, aflagt besøg på restauranten og fået de trufne aftaler bekræftet af værtinden, og da det er Århus kommune, som ejer skovrestauranterne, måtte man vel dog kunne tage det som garanti for, at kun kvalificerede ansøgere blev antaget til at drive disse.

Når "Ørnereden" blev valgt til mødested, var det fordi, udvalget foruden samværet på en naturskøn plet, gerne ville give deltagerne et uforglemmeligt minde om turen op langs kysten og gennem skoven i sommerens vekslende panorama.

På trods at det hastige opbrud og deltagerne spredte i flere hold, er det dog muligt at håbe, at ikke alle er vendt skuffet hjem, fandt vi ikke i eftermiddagens hyggelige samvær mange af slægtens spredte tråde, og blev der mon ikke her knyttet videre på de stærke bånd, som binder vor slægt? Var mon alle så skuffet over det mislykkede festbord, at ingen så det skønne symbol ved afslutningen i slugten under kæmpetræets kroner? Mægtig og stor, favnende og bred stod træet der under Guds klare himmel, hele Storgaard-slægten kunne let finde ly under dens krone - stod vi altså der, uendelig små at se ved siden at dets mægtige stamme; men selv grene at Storgaard-slægtens gamle, livskraftige stamme samlet for at styrkes, for at takke og prise skabningens herre vor Gud.

Sidste afsnit at festen måtte foregå adskilt, Udvalget beklager det dybt og takker alle som glædede os ved et komme her.

Med hilsen til alle slægtsfæller.
A. Chr. Storgaard.

Under "Åbne breve fra læserne" i Århus Stiftstidende førtes følgende polemik efter slægtsfesten på "Ørnereden" d. 18/6 1950.

Hvem har ansvaret?

Et selskab på ca. 175 deltagere i et slægtsstævne, var i Søndags på restaurant Ørnereden udsat for en behandling, som trodser enhver beskrivelse. Skønt aftaler om bespisning o.s.v. var truffet måneder i forvejen og gentagne gange bekræftet at værtinden, var intet i orden. Allerede ved kaffebordet begyndte forvirringen. Serveringspersonale var der intet af, og gæsterne måtte selv løbe efter kaffe og brød. Midt i det hele kom et selskab på vistnok ca. 300, som værtinden havde lovet kaffe, men glemt, og det var ikke blide ord, der faldt, da de kørte bort, Middagsmaden var noget så jævnt og let som bøf og rødgrød, men endte praktisk talt før gæsterne var kommet til bords, fordi der ikke var mad i gryderne. Enkelte havde fået en bøf, nogle lidt sovs, andre kartofler, men de fleste fik ingenting og måtte tage andetsteds hen.

Tragikomisk, ja, og man tager sig til hovedet, men alligevel må det nok være tilladt at spørge, hvem der har ansvaret, når værtinden ikke er sin plads voksen. Mig forekommer det, at skovledelsen har svigtet sin pligt til at sørge for, at bevillingen til skovrestauranterne kun gives til kvalificerede ansøgere. For Århus som turistby er sligt en meget dårlig reklame.

En deltager.

Aldrig før - aldrig igen.

Fra restauratør fru Hedvig Poulsen, restaurant "Ørnereden", har vi modtaget et længere svar i anledning af det åbne brev, hvori betjeningen af et slægtsselskab på 175 og afvisningen af et selskab af gartnere på 300 blev kritiseret stærkt. Fru Poulsen skriver bl a.:

Det omtalte slægtsmøde havde bestilt til 138 og mødte 175. Alligevel håbede vi at kunne betjene dem tilfredsstillende og mente os også dækket med hensyn til gartnerne, der havde meldt deres ankomst til kl. 16, idet "slægten" da havde lovet at være færdig med kaffebordet. Vi havde fire til at servere, men man havde meddelt os, at man selv ville bistå, fordi alt skulle gøres så billigt som muligt - og blev det. Da gartnerne kom, nægtede "slægten" imidlertid som lovet at forlade salen og rykke ud på verandaen. Der var ingen anden udvej end at bede gartner-selskabet undskylde.

Under tilberedningen af middagen henstillede nogle af "slægten"s medlemmer, at vi udsatte middagen, så man kunne få tid til et besøg i zoologisk have. Vi lovede dette og tog maden af ilden. Imidlertid gik kun ganske få i zoo, og resten krævede middag til den fastsatte tid. Resultatet måtte blive forvirring. Gæsterne reagerede kraftigt: Mange af dem gik uden at betale og efterlod tallerkener, ikke med en bøf pr. mand, men flere med to - både mad og drikkevarer.

Ingen beklager det skete mere end jeg, der har talrige beviser på kundernes tilfredshed i sommer, men når det gik i brok for os, skyldes det ikke mindst ønsket om at vise selskabet den størst mulige imødekommenhed.

Hvad der skete i søndags er aldrig sket for os før - og det skal ikke ske igen.

Hedvig Poulsen.

"Ørnereden".

Til restauratør fru Poulsens svar i Århus Stiftstidende skal jeg som leder af udvalget for slægtsstavnets tilrettelægning kort bemærke, at svaret nøje svarer til det indtryk, udvalget har fået af fruens troværdighed, når hun nu lægger skylden for det svigtende arrangement på arrangørerne og gæsterne. Som værtinde har hun på enestående måde vist sin uduelighed og ganske tilsidesat sin pligt og det ansvar, hun havde påtaget sig. Fruens redegørelse er i den grad afvigende fra de faktiske forhold, at jeg afstår fra videre diskussion. Hvad "en deltager" skrev 21., vil alle festens deltagere kunne bevidne er rigtigt.

Der var ingen aftale om rømning af salen kl. 16, kaffebordet var bestilt til kl. 15, men blev serveret 15,30. Der har overhovedet ikke været tale om, at vi selv ville deltage i serveringen. Der var 2 servitricer, som serverede for gæsterne uden for salen, ikke for vort selskab under kaffen. Til spisning var 140, og ifølge aftale med værtinden måtte antallet af bestilte kuverter (138) svinge 10%. Resten af deltagerne spiste medbragt mad. Udvalget var til stede på "Ørnereden" hele eftermiddagen og hørte ikke hverken fra deltagerne eller værtinden noget om besøg i zoologisk have. Fru Poulsen havde sine bestemte aftaler med os at holde sig til. På forespørgsel meddelte værtinden udvalget, at der ikke skyldtes noget for de enkelte bøf, der var serveret. Drikkevarer, der var taget hul på og ikke betalt ved opbruddet, blev betalt af udvalget umiddelbart efter.

Vi må på det dybeste beklage, særligt over for vore udenbys gæster, at vi valgte "Ørnereden" til mødested.

For udvalget

A. Chr. Storgaard Dam-
gaardsvej 21,
V i b y J.

Slægts festen på Ørnereden.

I tilslutning til Anders Chr. Storgaards oplysninger om slægtsfesten blot et par orienterende oplysninger. Da vi indenfor slægtsfestudvalget bestemte os for at holde festen i Århus, var vi klar over, at vi måtte have lokale folk til at forestå arrangementet, da

det var for langt borte fra os andre. Valget faldt da på Anders Chr, Storgaard, Morten Storgaard, Peder Storgaard og Frede Storgaard, og de valgte A.C.Storgaard til formand. Vi var klar over, at sagen nu var i gode hænder. Dette udvalg gik da også til sagen med en sand ildhu og energi, som lovede godt for festen, og alt var klappet og klar i god tid, så vi glædede os alle til en vellykket fest. Jeg vil gerne gennem disse linier bringe Århusudvalget vor hjerteligste tak for den veludførte og gode tilrettelæggelse af festen. At det så gik sin skæve gang, vil vist ikke een eneste bebrejde jer. Ligesom Anders Chr. Storgaard vil jeg håbe, at vi trods alt hver især fik noget ud af samværet med de forskellige slægtsmedlemmer. Det uventede tidlige opbrud skabte jo ganske vist en del forvirring og misstemning, hvad jo ikke var uden grund, men jeg håber, at det gode humør fik overtaget, så vi igen ad åre kan mødes til næste slægtsfest. Også Jacob Madsen vil jeg gerne bringe en varm tak, fordi han trods alt kunne holde så god og værdig en afslutning ved slægtsfesten.

Antonny Storgaard.

Fødsler:

Slægtsbogen side 110.

Johanne Andersens søn. VI B.1. Leif Andersen f. d. 18/6 1950 i Astrup.

V G. Gerhardt Aagaard Nielsens datter V G.1. Jette Aagaard Nielsen, f. d. 16/6 1950 i Kjellerup.

Slægtsbogen side 108.

IV G. Anne Marie Nielsens datter IV G.3. Bente Højgaard Nielsen, f. d. 24/6 1950 i Hinge.

Slægtsbogen side 71.

I C.2. Anders Storgaard Lauritsens søn, I C.2.C. Peder Carl Laursen, f. d. 14/10 1949 i Vinderslev.

Slægtsbogen side 87,

I A.1. Johannes Børge Storgaards børn, I A.I.1. Preben Storgaard, f. d. 4/8 1949 i Grindsted.
I A.I.2. Anders Storgaard f. d. 18/6 1948 i Grindsted.

Slægtsbogen side 88.

I F.4. Karen og Ejner Vinklers datter, I F.4.c. Hanne Storgaard Vinkler, f. d. 29/12 1950 i Over Hvam.

Rettelse til "Slægts Nyt" nr.3.

"Fødsel" (Slægtsbogen side 87).

Anne og Egon Pedersens datter blev døbt Karin Storgaard Pedersen.

Bryllup.

Hans Spangenberg Hansen (slægtsbogen side 99) gift d. 9/7 1949 med Gudrun Jacobsen, datter af rentier Jacobsen, Maarslet.

Datter: IX A.1. Inger Spangenberg Hansen.

I C.4. Knud Storgaard Nielsen (slægtsbogen side 71) gift den 9/7 1949 med Ellen Overgaard, f. d. 30/1 1926 i Harring, datter af Chr. Overgaard samme sted.

I A.3. Marie Johanne Kristine Storgaard, gift d. 14/4 1949 med skråderm. Knud Lind Sørensen, f. d. 19/8 1918 i Holstebro, søn af skråderm. Jens Andreas Sørensen, Holstebro.
I A.3.1. Mogens Storgaard Sørensen, f. d. 16/1 1950 i Grindsted.

Slægtsbogen side 73 D. III A.D.

II B.2. Knud Overby Storgaard, gift d. / med Herly Hilma Andersen, f. d. / i .Datter af baneformand Andersen, Havdrup, Sjælland,
II B.2.1. Leif Storgaard f. d. 10/2 1950 i København, Br.

Slægtsbogen side 107.

I E. Poul Bitsch, gift 1950 med Dagmar Castenskjold.

Runde tal:

TILLYKKE

Kristen Kr. Davidsen, Astrup pr. Kjellerup. 85 år d. 15/2 1951.

Niels Storgaard Davidsen, Åhavevej 80, Silkeborg. 55 år d. 5/10 1951.

Gjertrud Marie Davidsen, Aahavevej 80, Silkeborg, 50 år d. 12/6 1951.

Jens Kr. Davidsen, Astrup, pr. Kjellerup. 50 år d. 6/1 1950.

Hans hustru Mariane Davidsen, 50 år d. 27/10 1950.

Christian Richardt Madsen, Højvangen 5, Silkeborg. 50 år d. 28/7 1950.

Anders C. N. Storgaard, Nørskovlund, Hinge. 65 år d. 22/4 1951.

Johannes Knudsen, Bukkrog pr. Hindbjerg 65 år d. 12/2 1951.

Laurits Storgaard, "Ny Tanghus", pr. Hinge 60 år d. 24/1 1951.

Anna Sofie Storgaard, Østergade 64, Middelfart. 60 år d. 16/2 1951.

Niels Kr. Storgaard, Annebjergvej 7², København, Br. 55 år d. 7/4 1951.
Hans hustru Kirstine Storgaard, 50 år d. 21/4 1950.

Anders Storgaard, København, 50 år d. 23/10 1950.

Kathrine Storgaard, Lumby, pr. Aarslev. 50 år d. 24/5 1951.

Jacob P. Sørensen, Nr. Lyndelse, pr. Aarslev. 50 år 29/5 1951.

Kristian Sangild, Ans. pr. Ans by, 50 år d. 10/8 1951.

Vilhelmine (Hermansen) Andersen, Plantagevej 10, Silkeborg. 55 år d. 26/9 1950.

Jørgen Hermansen, Gl. Dalsgaard, Kjellerup. 50 år d. 14/6 1950.

Jens Storgaard, Hansens hotel, Grindsted. 65 år d. 21/11 1951.
Hans hustru Kristine Storgaard, 65 år d. 30/12 1951.

Marius Storgaard, Beatevej 23², Valby. 60 år d, 4/1 1951.

Antonny Storgaard, Løgstrup. 50 år d. 5/2 1951.

Johannes Andersen, Nysted, Thorsø. 50 år d. 19/12 1951.

Rasmus Rasmussen, Roe, Ans by. 50 år d. 27/10 1950.

Thilde Nielsen, Fiskergade 39-41, Århus. 55 år d. 5/1 1950.
Hendes mand Marius Nielsen. 55 år d. 24/8 1951.

Døssing Storgaard, Nørskovlund, Hinge. 55 år d, 4/9 1951.

Marie Storgaard Schmidt, Rosengaarden 7, Aabyhøj. 50 år d. 6/4 1950.

Kaj Rahbe Petersen, Solrød strand, pr. Solrød. 50 år d. 26/5 1950.

Aage Rahbe Petersen, Jacob Knudsensvej 6³, Valby. 50 år d. 14/12 1951.

Knud Rahbe Hald, København. 50 år d. 10/8 1950.

Theodor Rahbe Hald, København. 50 år d. 15/9 1951.

Anders P. Storgaard, Kirkegade 17, Randers 75 år d. 11/12 1951.

Johannes Storgaard, Levring, pr. Kjellerup 70 år d 6/1 1951

Christian Storgaard, Tvede pr. Randers. 65 år d. 7/12 1950.

Jacob Bitsch, Bardenflethsgade, Vejle. 55 år d. 4/7 1950.

Christian Bitsch, Knudrigsgade 31, Århus. 50 år d. 10/10 1950.

Johan Nielsen, Astrup, pr. Kjellerup. 70 år d. 24/10 1951.
Hans hustru Andersine Nielsen. 70 år d. 30/12 1951.

Chresten Søndergaard, Nørskovlund, Hinge. 65 år d. 30/6 1951.

Peter Storgaard, Sdr, Ringgade 59², Århus. 50 år d 26/1 1951.

Døde:

Petra Rudfeldt, f. Nielsen. Slægtsbogen side 78. Død i Ans i Juli - begravet d. 22/7 1951.

Slægtsbogen side 92.
VIII Ellen Pedersen Storgaard død d. 15/1 1945 i Århus.

Et tilbageblik.

En aftenstund, jeg ikke havde andet at spekulere på, gav jeg mig til at meditere over slægtsproblemer; og da red. af "Slægts Nyt" nu beder mig om stof til bladet, sender jeg ham mine overvejelser fra hin aften, Jeg håber ikke, der er nogen, der vil tage mig disse betragtninger ilde op.
Når vi Storgaardfolk tænker på vore gamle forfædre, samler tanken sig bedst om Peder Storgaard og Else Marie som midtpunktet i slægten, som de to vi i særlig grad nedstammer fra og regner for slægtens ophav. Det er rimeligt, at der er noget af det, der levede i dem, der er gået i arv til os, Desværre kender vi kun alt for

lidt til deres liv og færden, Lykkeligvis har vi deres billede (se slægtsbogen side 33) og enkelte træk fra deres liv, De var på mango måder hinandens modsætninger, men det er ofte tilfældet, at modsætningerne tiltrækker hverandre.

Peder Storgaard var høj og firskåren med stærkt markerede ansigtstræk, han var sindig, fåmælt og en lille smule stædig. Han var, ihvertfald som ældet mand, et hjemmemenneske, der grumme nødig tog ud til selskaber el. lign. Else var nærmest lille af vækst, noget buttet og lidt ilter, men en pæn dame. Hun havde en vilje. Der er. som hun sidder der på billedet (tag dette frem) mod hænderne foldet over lommestørklædet, en sammenbidt energi over de kønne ansigtstræk. Hun har sat sig i positur. Der er en vis holdning over hendes skikkelse. Hun vil nok fotografere og "Peje" er fulgt med. Han havde helst blevet hjemme, men når nu mutter vil, så får han tage med for den kære husfreds skyld. Han er ikke slet så soigneret som sin ægtemage, men Else har dog fået syet en hvid strimmel til linningen ved hans sorte krave; og så giver han sig skæbnen i vold. Det ene ben har han trukket lidt frem foran det andet, så han snart kan rejse sig efter torturen.

Måske gør jeg jer lidt uret, I kære to gamle? Det er vel børnene, der har hersket med jer, så I måtte afsted hen til. fotografen. Men hvem det så end er, der har været drivkraften, så må jeg give udtryk for min hjerteligste tak, fordi "I kom afsted". Hvor ville jeg nødig have undværet dette billede med Eders elskelige ansigtstræk. I bliver derved ligesom mere levende for os.

Bedstefar og bedstemor fik ikke så lidt udrettet i deres levetid, Dette skal jeg nu ikke komme nærmere ind på her. Men vi vil se lidt på, om der er træk, der er gået i arv til efterslægten. Jeg tænker her nærmest på den anden generation, mine morbrødre og mostre.

Morbrødrene: Niels, Anders og Andreas samt min mor lignede nærmest på bedstefars side. De var over middelhøjde, de havde ret markerede ansigtstræk, medens mine morbrødre: Kristian, Theodor og Niels Kristian og moster Mine havde mere tilfælles med bedstemor. De var mindre end de førstnævnte og havde kønnere ansigtstræk. Og så var der moster Trine, hun lignede også sin mor, men hun var blind. Hun boede hos sin broder Niels. Jeg husker, hun gik og famlede sig frem i stuerne og i gården. Det var en trist lod, hun havde

fået, men hun bar dette med stor tålmodighed.

Men foruden de rent fysiske træk var der vel nok noget mere, der gik i arv til efterslægten, efter de to gamle.

Det var der i økonomisk henseende. Mine bedsteforældre var ved deres død ret velhavende, Men også visse af deres karaktertræk kendes nok i slægten. Mon ikke det noget mutte, tvære væsen endnu skulle kendes enkelte steder.

Kan godt være at Storgaardsønnerne og -døtrene ikke gerne indrømmer dette, men hvad. mener de indgiftede familiedlemmer? Eller dette gerne at ville drille lidt, måske nok i al godmodighed? Jeg ved ikke hvem af mine bedsteforældre, dette sidste særlig stammer fra. Blandt deres børn var det særlig de "små", der havde en lille rem af huden, som man siger. Også undertegnede er undertiden blevet beskyldt for at være lidt "drillevorn", og helt med urette er det måske ikke.

Men mine bedsteforældre og alle deres børn var nu brave, dygtige, afholdte og stræbsomme mænd og kvinder, der satte en ære i at leve et retskaffent og hæderligt liv og give deres børn en god opdragelse. Det vi nu takker dem for i deres grave, Desforuden var de dybt religiøse mennesker, der søgte at leve et kristeligt liv til Guds ære. Vi, deres efterkommere, kan godt være bekendt at gå i deres fodspor.

P.N.

SLÆGTS NYT.

Denne gang vedlagt girokort til indbetaling af abonnement kr. 1.00. Endnu engang vover jeg at sende bladet til jer alle i tillid til, at I ikke vil undvære "Slægts Nyt". Altså betaler vi alle denne gang.

Tak til de mange som ved rundelige beløb har støttet "Slægts Nyt".

Red.

H v o r f o r

er det så svært at sende mig et par ord om slægtsbegivenheder? Sådanne oplysninger skal næsten vristes fra folk. Flere gange har jeg skrevet til forskellige og bedt om oplysninger af een eller anden art, men i almindelighed forgæves, Jeg beder jer forstå, at det er et vigtigt led en fortsættelse af vor slægtsbog. Derfor beder jeg endnu engang indtrængende - send mig

et per ord om fødsler, bryllupper, sølv- og guidbryllupper, dødsfald, jubilarer, runde tal o. l., maa også gerne være ledsaget af en pæn omtale af sølv- eller guldbrudepar, jubilar eller fødselar og en nekrolog over afdøde. Så griber vi pennen, mens vi husker det og sender disse oplysninger til

Antonny Storgaard,
Løgstrup.

Slægtseblemet.

De som var med til slægtsfesten kender alle det smukke emblem, som blev solgt denne dag. Både for de som ikke fik det købt denne dag og andre som evt. kunne ønske at erhverve det smukke emblem gøres opmærksom på, at det kan fåes for kr. 1,25 + porto ved indsendelse af beløbet i frimærker eller på postgiro nr. 74022 til Antonny Storgaard, Løgstrup. Emblemets bund er blå emaille, i midten et stort træ med krone og rødder, og rundt i kanten står: "Storgaard slægten". Det blev på festdagen brugt som kendingsmærke og vil som sådan kunne bruges til slægtsfester i fremtiden. Brug det til staidighed i dit nye tøj, tænk hvor morsomt når du er på rejse eller ude på anden måde da at kunne kende fjernere slægtninge på emblemet.

Red.

STORGAARD-SLÆGTENS FEST

PÅ "ØRNEREDEN" ÅRHUS

d. 18. juni 1950

Mel.: Jeg er havren.

Som en eg med rod i Danmarks muld
slægtens minder er som lødigt guld,
spredt sig, - om ej som skov - som
lund, håb: hvert skud må blive stærk
og sund.

Som symbol en eg med knudret skud,
- herlig valgt - hvert forår springer
ud og fornyer sin kraft fra stammens
rod, giver minder, slægten kraft og
mod.

Slægten sig fornyer som Guds natur,
sommer, vinter skifter efter tur, som-
mersol gi'r kraft til vinterhi,
li'som blomsterstøv til humlebi.

Sommersol og nektar lignes ved,
hvad de gamle kæmpede og sled,
hver jo efter evne slægten gav
af sit liv fra vugge og til grav.

Høj og lav, enhver jo yder sit,
ikke mange drev det særligt vidt
(om det måles skal at ydre ting)
var enhver i kæden dog en ring.

Kæden måles ved sit svage led,
det bør sætte vores hovmod ned,
gøre os beskedne i vor færd,
er i hånden eller ånd vi lærd.

Sommersol og fest og glade smil
hverdags-rytmen brydes ved et hvil.
Et "goddag" et håndtryk "nå hvordan?"
Dette billede vi kende kan.

Adelskab forpligter, si'r et ord,
til at huske hvad i slægten bor.
From og flittig, jævn og ligeud -
derom slægten til os bragte bud.

A.